

Besluit **Besluit strekkende tot het verlenen van accreditatie aan de opleiding wo-onderzoeksmaster Geschiedenis (research) van de Universiteit Leiden**

	datum	Gegevens
	29 mei 2015	Naam instelling : Universiteit Leiden
	Onderwerp	Naam opleiding : wo-onderzoeksmaster
Besluit accreditatie		Geschiedenis (research) (120 ECTS)
wo-onderzoeksmaster		Datum aanvraag : 28 augustus 2014
Geschiedenis (research) van de		Variant opleiding : voltijd
Universiteit Leiden		Locatie opleiding : Leiden
(003266)		Datum hoorzitting : 17 november 2014
Uw kenmerk		Datum KNAW-advies : 13 februari 2015
2014/33222		Instellingstoets kwaliteitszorg : ja, positief besluit van 2 juli 2013
ons kenmerk		
NVAO/20151542/SL		Beoordelingskader
Bijlage(n)		Beoordelingskader beperkte opleidingsbeoordeling onderzoeksmasters van 22 november 2011.

Bevindingen

De NVAO stelt vast dat in het KNAW-advies deugdelijk en kenbaar is gemotiveerd op welke gronden de commissie de kwaliteit van de opleiding voldoende heeft bevonden.

Advies van de KNAW-commissie

Standaard 1: Beoogde eindkwalificaties

De onderzoeksmaster Geschiedenis (research) bereidt studenten voor op het uitvoeren van onderzoek en stelt hen in staat de verworven kennis en vaardigheden toe te passen in een promotietraject, en in andere onderzoeksposities waarin wetenschappelijke scholing en attitude van belang zijn. Het profiel van de opleiding wordt kernachtig uitgedrukt in het missionstatement 'Global Questions, Local Sources'. Studenten worden voorbereid op het uitvoeren van onderzoek naar wereldwijde ontwikkelingen en afhankelijkheidsrelaties door het bestuderen van lokale bronnen in een veelheid aan talen. De opleiding kent vijf specialisaties: *Ancient History, Colonial and Global History, Europe 1000-1800, Migration and Global Interdependence* en *Political Culture and National Identities*.

De opleiding heeft haar doelstellingen en ambities vertaald in 18 eindkwalificaties die recent zijn bijgesteld om het onderscheid met de reguliere master Geschiedenis te versterken.

Pagina 2 van 10 Naast het voldoen aan de eindkwalificaties van de reguliere masteropleiding Geschiedenis, moeten de onderzoeksmasterstudenten ook in staat zijn om de eigen specialisatie interdisciplinair te situeren en te verrijken, om potentieel complex bronnenmateriaal te behandelen, en om pioniersonderzoek uit te voeren. De eindkwalificaties volgen de Dublin descriptor. De onderzoeksmaster Geschiedenis (research) was tevens betrokken bij de ontwikkeling van het in juli 2014 vastgestelde Domeinspecifiek Referentiekader voor de onderzoeksmasteropleidingen Geschiedenis/History van de universiteiten die in LERU-verband samenwerken (UvA, UU en UL). Aangezien de University of Oxford, de University of Cambridge en University College London ook deel uitmaken van de League of European Research Universities stellen ook zij gelijkaardige onderzoeks- en leerdoelen.

De commissie oordeelt dat de beoogde eindkwalificaties het onderzoeks karakter van de opleiding, evenals het gevorderde masterniveau weerspiegelen. Met de combinatie van gespecialiseerde kennis, onderzoeksvaardigheden en de ontwikkeling van een academische houding beoogt de opleiding studenten op een peil te brengen dat niet binnen een eenjarige masteropleiding is te bereiken. De eindkwalificaties zijn vanuit nationaal en internationaal perspectief voldoende actueel. De commissie merkt wel op dat de eindkwalificaties onvoldoende refereren aan niet-academische functies waarin onderzoeksvaardigheden en –ervaring vereist zijn die het wetenschappelijk onderzoek op het reguliere masterniveau overstijgen.

Het geheel overziende beoordeelt de commissie Standaard 1: Beoogde eindkwalificaties, als voldoende.

Standaard 2: Onderwijsleeromgeving

Programma

De onderzoeksmasteropleiding Geschiedenis (research) (120 EC) bestaat uit vier semesters en gaat tweemaal per jaar van start. Het programma bevat gezamenlijke vakken met reguliere masterstudenten, vakken op PhD-niveau en individuele specialisatieruimte. De types vakken die worden aangeboden zijn: (1) de Research Seminars (20 EC) voor het ontwikkelen van specialisatie-specifieke onderzoeksvaardigheden (regulier masterniveau), (2) het Literature Seminar (10 EC) voor het verwerven van kennis en methodologie van de gekozen specialisatie (regulier masterniveau), (3) de core course Historical Theory (10 EC) gekoppeld aan de theoretisch-methodologische leerlijn (PhD-niveau), (4) sinds academiejaar 2014-2015 verplicht 10 EC vakken bij de landelijke onderzoeksscholen gerelateerd aan specialisatie-specifieke kennis en methodologie op PhD-niveau, (5) een tutorial (10 EC) voor het initiëren van onafhankelijk onderzoek onder begeleiding van een senior onderzoeker, (6) 20 EC keuzeruimte bij voorkeur in te vullen door vakken aan een andere instelling, door een stage of door een buitenlandverblijf en (7) een scriptie van 40 EC. De 10 EC verplichte vakken aan de landelijke onderzoeksscholen vervangen de core course Classics in Social Theory. De opleiding demonstreert in het aanvraagdossier dat alle eindkwalificaties zijn afgedekt in de opleidingsonderdelen.

Door de opleiding georganiseerde aanvullende onderdelen en informatiemomenten zijn de Research Master's Days om nieuwe studenten te verwelkomen en gevorderde studenten te informeren over buitenlandse PhD-mogelijkheden, en het jaarlijkse Research Master's Symposium waarop studenten hun scriptieonderzoek kunnen voorstellen. Bovendien worden de studenten gestimuleerd om deel te nemen aan research seminars, 'brown bag

Pagina 3 van 10 lunches' en workshops binnen hun eigen specialisatie. De aanvullende onderdelen dragen volgens docenten en studenten in belangrijke mate bij aan de cohortvorming.

De commissie stelt vast dat voor de gezamenlijke vakken met reguliere masterstudenten strengere eisen worden gesteld aan de onderzoeksmasterstudenten. Docenten bepalen zelf hoe deze strengere eisen vorm krijgen. Vanaf academiejaar 2014-2015 wordt dit meer geüniformeerd. De studenten hebben niet altijd een even duidelijk beeld over wat aanvullend van hen wordt verwacht.

De structuur van het programma is voor alle studenten gelijk. Toch varieert het programma heel sterk per student doordat enkel Historical Theory (10 EC) als gezamenlijk vak wordt aangeboden. Alle andere vakken worden ingevuld volgens de gekozen specialisatie en het specifieke onderzoekstraject van de student. Het programma is door vijf specialisaties en de vrije selectie van vakken heel breed opgezet. Voor de samenstelling van het programma doen studenten beroep op de studietoelichting. De onderlinge samenhang tussen de te selecteren vakken per specialisatie wordt verzekerd door jaarlijks overleg tussen de studietoelichting en verantwoordelijken op specialisatie-, opleidings- en facultair niveau.

De commissie stelt vast dat het programma toelaat om zowel disciplinaire verdieping als (inter)disciplinaire verbreding te realiseren. Het didactisch model maakt nauw contact met lopend onderzoek op gespecialiseerd niveau mogelijk. Het aantal contacturen is relatief beperkt omdat wordt gekozen voor intensief kleinschalig onderwijs en voor een maximale zelfstandigheid voor de studenten. De studenten zijn heel tevreden over de specialisatievrijheid die ze genieten.

Een expliciete voorbereiding op werken buiten de academische omgeving kan worden opgenomen in het programma, en dan vooral door de 20 EC keuzeruimte in te vullen met een stage. Toch voelen studenten zich vooral voorbereid op het behalen van een promotieplaats. Tijdens de Research Master's Day kunnen studenten informatie verkrijgen over buitenlandse promotiemogelijkheden. Ze kunnen daarvoor ook contact opnemen met de Wetenschappelijk Directeur, maar ervaren zelf de scriptiebegeleider als de belangrijkste begeleider in dit proces. Een duidelijker perspectief op niet-academische carrièreplanning is volgens de studenten wenselijk. Ook het contact met alumni kan worden versterkt. Beroep doen op het goed werkende Loopbaancentrum van de faculteit kan tijdens de studie en na afstuderen. De studenten voelen zich wel voldoende intellectueel gevormd voor niet-academische wetenschappelijke loopbanen, maar kennen de weg ernaar toe onvoldoende. De commissie adviseert de opleiding hier meer en explicieter aandacht aan te besteden.

De commissie heeft voorbeelden van goede en minder goede praktijk gezien bij de ontwikkeling van cursusmateriaal en (scriptie)begeleiding. Heel wat goede praktijken zijn het resultaat van individuele initiatieven van bereidwillige docenten. Wanneer er binnen de opleiding of de faculteit afspraken gemaakt zijn rond deze goede praktijken, worden die echter niet altijd nageleefd omdat ze niet afdwingbaar zijn binnen de huidige structuren en procedures.

Een buitenlandverblijf kan worden gepland in het derde semester. Hiervoor is financiële steun mogelijk op facultair niveau en via het Leiden University Fund. De studenten kunnen ook beroep doen op een internationale coördinator en kunnen steunen op de vele internationale contacten en akkoorden van de Universiteit Leiden met andere instellingen. De docenten betreuren het dat relatief weinig studenten kiezen voor een buitenlandverblijf.

Uit het aanvraagdossier blijkt dat alle docenten gepromoveerd zijn en dat zij verbonden zijn aan 'The Leiden University Institute for History (LUIH)' met als missionstatement 'Global Questions, Local Sources'. De docent-studentratio is berekend op 1:19. Ook blijkt uit het aanvraagdossier dat de vijf onderzoeksprogramma's die aan de basis liggen van de vijf specialisaties die de studenten kunnen volgen in 2012 goed tot heel goed scoorden bij de onderzoeksvisitatie. De studenten zijn tevreden over de bereikbaarheid en de competentie van de docenten. De commissie stelt vast dat zowat alle onderzoekers kunnen ingeschakeld worden voor scriptiebegeleiding met het oog op een zo breed mogelijk aanbod van specialisatiemogelijkheden voor de studenten.

Instream en rendement

De opleiding hanteert een selectie aan de hand van de studieprestaties in een relevante bacheloropleiding van een erkende academische instelling (minimaal een gemiddeld cijfer van 7,5 – inclusief de propedeuse, en een 8 voor de bachelorscriptie), een motiveringsbrief en een aantal aanbevelingsbrieven. Aangezien het een Engelstalige opleiding betreft moeten de studenten een Engelse taaltest afleggen. Blijkt de Engelse taalvaardigheid tijdens de studie onvoldoende sterk, dan moet de student zelf initiatief nemen om dit te versterken. De instroom lag in de periode 2007 – 2013 tussen een minimum van 18 en maximum van 30 en ligt gemiddeld op 22. De internationale instroom is met 3 tot 5 buitenlandse studenten per jaar laag.

De rendementen zijn laag. Van de cohorten 2007 tot 2011 was het rendement na 2 jaar gemiddeld 39% en varieerde het tussen 14% en 58%, van de cohorten 2007 tot 2010 was het rendement na 3 jaar gemiddeld 69% en varieerde het tussen 63% en 74 %. De buitenlandse studenten doen het beduidend beter dan de Nederlandse studenten en studeren bijna allen tijdig af. Uit de bevraging van docenten en studenten blijken de voornaamste factoren voor de vertraging: het perfectioneren van de scriptie; het nastreven van meer verdieping door extra cursussen of archiefonderzoek; en het combineren van de studie met bijbaantjes en andere extra-curriculaire activiteiten. De commissie stelt vast dat de docenten het belang van tijdig afstuderen onderschrijven en dit ook meegeven aan de studenten. Volgens de aanvullende informatie hebben de docenten de studietoelichting en de opleidingssecretaris verzocht om een 'afstudeerplan' in te voeren waarin de student aangeeft bij wie hij afstudeert, op welk onderwerp en wanneer de geplande inleverdatum van de scriptie is. De commissie waardeert deze inspanningen, maar wijst er toch op dat de opleiding nog veel werk te verzetten heeft om het rendement naar een voldoende niveau te brengen.

De commissie oordeelt dat de opbouw van het programma helder is en dat de opleiding er op toeziet dat de individuele studietrajecten voldoende coherent zijn. Bovendien merkt de commissie dat hierbij wordt gelet op een voldoende balans tussen vakinhoudelijke en methodische scholing. Toch meent de commissie dat er bezwaarlijk over één programma kan worden gesproken. De vijf specialisaties zijn veeleer vijf afzonderlijke opleidingen, waarin bovendien de thematische breedte in samenhang met de ver doorgedreven keuzevrijheid aanleiding geeft tot hyperspecialisatie en een gebrek aan focus in de opleiding. De docenten geven aan dit als een duidelijke keuze te zien die gerechtvaardigd wordt door de specialisatievraag bij studenten. Desalniettemin meent de commissie dat deze keuze zorgt voor onvoldoende cohortmassa om een gedegen disciplinair intellectueel debat mogelijk te maken. De commissie vindt de huidige 10 EC aan core courses te beperkt en acht het noodzakelijk om de gemeenschappelijkheid in het programma te verhogen. De

Pagina 5 van 10 commissie begrijpt niet waarom de opleiding ervoor heeft gekozen om een core course op te offeren om plaats in te ruimen voor de verplichte vakken aangeboden door de landelijke onderzoeksscholen. Gelet op het feit dat 30 EC als norm geldt voor onderzoeksmasterscripties en dat de aanvullende 10 EC niet leidt tot een evenredige meerwaarde, noch in kwaliteit van de scripties, noch in het aantal promotietrajecten dat wordt behaald, raadt de commissie met klem aan de aanvullende 10 EC te investeren in de uitbreiding van het common core.

Gezien de beperkte mogelijkheden voor voortzetting van de loopbaan in een promotietraject acht de commissie het geboden dat de opleiding de doelstelling ten aanzien van de voorbereiding op een niet-academische loopbaan duidelijker omschrijft en gericht in het programma vormgeeft. Aangezien een stage de belangrijkste voorbereiding op een alternatieve loopbaan vormt, prefereren studenten deze vaak boven een buitenlandverblijf. Het is aan de opleiding om te bekijken hoe een beter evenwicht kan worden gevonden tussen het voorbereiden op academische en niet-academische onderzoekslapbanen en hoe dit kan worden gerealiseerd in het programma. Het contact met alumni moet volgens de commissie versterkt worden zodat ook zij een perspectief op niet-academische loopbanen kunnen bieden.

De commissie waardeert het dat de studenten zowel op formele als informele wijze hun grieven kunnen uiten en dat problemen effectief worden aangepakt. Bovendien zijn de docenten bereikbaar en kunnen de studenten steeds terugvallen op de studietoördinator voor de nodige informatievoorziening. De commissie ziet tevens een positieve evolutie in het stroomlijnen van ondersteunende processen en het groeiende besef bij docenten dat overkoepelende procedures voor een helderder leeromgeving kunnen zorgen. De commissie raadt toch aan om de bestaande modellen van goede praktijk opleidingsbreed en zelfs faculteitsbreed ingang te doen vinden. Gelet op het feit dat de controle op de vakken door verschillende opleidingscommissies wordt verzorgd, raadt de commissie aan om de informatiestroom tussen de opleidingscommissies te optimaliseren zodat de opleidingscommissie voor de onderzoeksmaster steeds over actuele informatie beschikt. De commissie oordeelt dat de opleiding wordt ondersteund door onderzoekers die binnen hun domein een voldoende sterke positie hebben opgebouwd en zich zowel in beoordelingen als in competitieve fondsenwerving hebben onderscheiden. De opleiding beschikt over een gekwalificeerd docententeam en is gesitueerd in een academische context van excellent niveau, zoals passend voor een onderzoeksmaster. De commissie mist een aantal trekkers op hoogleraarsniveau die het profiel van de opleiding belichamen. De betrokkenheid van vrijwel alle LUIH-onderzoekers draagt bij tot de versplinterde indruk van het programma. Studenten waarderen dan weer de versplintering omdat het een brede waaier aan specialisaties toelaat. Zij worden tevens geïnspireerd door het individuele contact met docenten in hun eigen specialisatie.

De instroom is volgens de commissie voldoende groot. De commissie meent dat door het selectieve instroombeleid is geborgd dat instromende studenten kunnen voldoen aan de eisen van de opleiding.

De commissie weegt de noodzaak om de gemeenschappelijkheid in het programma te verhogen en het feit dat de opleiding onvoldoende goede redenen heeft gegeven om de extra 10 EC voor de scriptie overtuigend te verantwoorden zwaar mee in haar oordeel. Daartegenover staat echter de goede onderzoekscontext, de tevredenheid van de studenten over een aanzienlijke keuzevrijheid in het programma en de coherentie van de

Pagina 6 van 10 individuele studietrajecten. Zij komt tot een oordeel voldoende, maar wel met de aanbeveling om het programma te herzien langs de lijnen die hierboven zijn aangegeven. De commissie vertrouwt er op dat de instelling er binnen de context van haar interne kwaliteitscontrole op zal toezien dat de opleiding effectief werk maakt van een verhoogde gemeenschappelijkheid in het programma. Het lijkt de commissie aangewezen om de voortgang van dit proces te monitoren door middel van een midtermreview.

Het geheel overziende beoordeelt de commissie Standaard 2: Onderwijsleeromgeving, als voldoende.

Standaard 3: Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties

Uit de zelfstudie blijkt dat de opleiding schriftelijke werkstukken en mondelinge presentaties als voornaamste toetsvormen hanteert. De examencommissie is verantwoordelijk voor het bewaken van de kwaliteit van de toetsing en heeft hiervoor recent het nodige beleid verder ontwikkeld. De Faculteit der Geesteswetenschappen beschikt bovendien sinds 2013 over een toetskader waarin de afspraken ten aanzien van toetsbeleid zijn vastgelegd. De commissie stelt vast dat de toetsing tot voor kort weinig systematisch was vormgegeven, maar oordeelt dat de recente inspanningen voldoende vertrouwen wekken voor de toekomst. Ook al liet de kleinschaligheid van de opleiding voldoende informele sturing toe, dan nog zijn de recente ontwikkelingen van het grootste belang om naar een helder en consistent toetssysteem te evolueren. De commissie adviseert om de controle op en bijsturing van de Engelse taalvaardigheid op te nemen in het programma en niet over te laten aan het eigen initiatief van de studenten.

De studenten studeren af op een onderzoeksmasterscriptie van 40 EC. In landelijke afspraken rond de herlabeling van masteropleidingen in de Geesteswetenschappen is overeengekomen dat een scriptie voor een onderzoeksmaster een omvang van 30 EC heeft. Deze alternatieve aanpak wordt verantwoord door de hoge eisen die worden gesteld aan de scriptie, waaronder een uitgebreid archiefonderzoek en het gebruik van originele bronnen. Docenten en studenten waarderen deze uitgebreide scriptieruimte omdat het toelaat zelfstandig en hoogwaardig wetenschappelijk onderzoek te verrichten. Beide groepen menen dat de scripties hierdoor een uitzonderlijk niveau bereiken.

De commissie heeft vier scripties en de bijbehorende beoordelingsformulieren bekeken. De opzet van de beoordelingsformulieren is goed maar ze worden niet altijd even uitvoerig ingevuld. De argumentatie voor het eindoordeel is daardoor niet altijd voldoende navolgbaar. De scripties voldoen zonder twijfel aan het onderzoeksmasterniveau, maar de commissie vindt niet dat de kwaliteit van de 40 EC scripties die van vergelijkbare 30 EC scripties overstijgt. Zij komt tot deze conclusie na een vergelijking met de 30 EC scripties van andere onderzoeksmasteropleidingen Geschiedenis in Nederland. De commissie oordeelt daardoor dat de opleiding onvoldoende goede redenen heeft gegeven om de extra 10 EC voor de scriptie overtuigend te verantwoorden.

In de periode 2009-2013 zijn 22 van de 62 alumni een promotietraject begonnen, waarvan 14 aan de Universiteit Leiden. De commissie meent dat het niveau van de afgestudeerden aansluit op dergelijke vervolgtrajecten en ziet dit voldoende bevestigd in de praktijk. De opleiding biedt de studenten belangrijke steun bij het vinden van en solliciteren voor promotieplaatsen. De commissie blijft aandringen op een goede voorbereiding op een niet-academische loopbaan, zeker omdat het niet langer evident blijkt om als niet-academische

Pagina 7 van 10 alumnus een loopbaan op te bouwen in overeenstemming met het verworven opleidingsniveau.

De commissie komt op basis van het bestudeerde materiaal, waaronder afstudeerwerken, de gesprekken met verschillende delegaties en het overzicht van de resultaten van afgestudeerden tot de conclusie dat de toetsing en beoordeling en de realisatie van de eindkwalificaties het gebruikelijke niveau voor masteropleidingen overstijgen.

Het geheel overziende beoordeelt de commissie Standaard 3: Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties, als voldoende.

Advies

De commissie is op basis van het aanvraagdossier, de bestudeerde scripties, de antwoorden op de door haar gestelde vragen en de hoorzitting, positief over de aanvraag.

De beoogde eindkwalificaties (standaard 1) en de onderwijsleeromgeving (standaard 2) heeft de commissie als voldoende beoordeeld, evenals de toetsing en de gerealiseerde eindkwalificaties (standaard 3).

Concluderend is de commissie van oordeel dat de opleiding wo-onderzoeksmaster Geschiedenis (research) voldoet aan de door de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie gestelde eisen aan onderzoeksmasters, zoals neergelegd in het 'Beoordelingskader onderzoeksmasters' van 22 november 2011. De commissie kwalificeert de kwaliteit van de opleiding als voldoende.

Aanbevelingen

De NVAO onderschrijft de aanbevelingen van de commissie, in het bijzonder om het programma te herzien in functie van een verhoogde gemeenschappelijkheid in het programma.

De NVAO heeft naar aanleiding van de beoordeling contact opgenomen met de instelling. Daarbij is het volgende afgesproken.

De Universiteit Leiden zal in het kader van de eigen verantwoordelijkheid ten aanzien van de interne kwaliteitszorg erop toezien dat alle aanbevelingen van de commissie worden opgevolgd. Dat betreft met name ook de beperking van de omvang van de scripties tot 30 EC en de introductie van een extra gezamenlijk vak of vakken van in totaal 10 EC. De NVAO heeft hier, gelet op de positief verlopen Instellingstoets Kwaliteitszorg, vertrouwen in. Het vorenstaande is op 15 april 2015 bevestigd in een telefoongesprek tussen de vice-rector magnificus en de voorzitter van de NVAO.

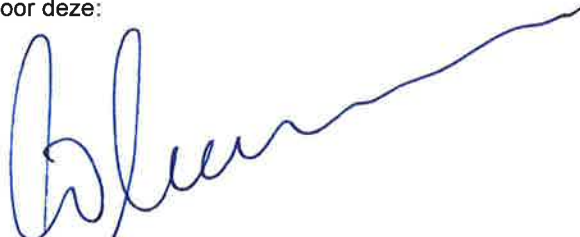
Ingevolge het bepaalde in artikel 5a.10, tweede lid, van de WHW heeft de NVAO het college van bestuur van de Universiteit Leiden te Leiden in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze op het voornemen tot besluit van 28 april 2015 naar voren te brengen. Van deze gelegenheid is geen gebruik gemaakt.

De NVAO besluit accreditatie te verlenen aan de wo-onderzoeksmaster Geschiedenis (research) (120 ECTS; variant: voltijd; locatie: Leiden) van de Universiteit Leiden te Leiden. De NVAO beoordeelt de kwaliteit van de opleiding als voldoende.

Dit besluit treedt in werking op 29 mei 2015 en is van kracht tot en met 28 mei 2021.

Den Haag, 29 mei 2015

De NVAO
Voor deze:

Dr. A.H. Flierman
(voorzitter)

Tegen dit besluit kan op grond van het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht door een belanghebbende bezwaar worden gemaakt bij de NVAO. De termijn voor het indienen van bezwaar bedraagt zes weken.

Onderwerp	Standaard	Beoordeling door het KNAW-Commissie <i>voltijd</i>
1. Beoogde eindkwalificaties	De beoogde eindkwalificaties van de opleiding zijn wat betreft inhoud, niveau en oriëntatie geconcretiseerd en voldoen aan internationale eisen	V
2. Onderwijsleeromgeving	Het programma, het personeel en de opleidingsspecifieke voorzieningen maken het voor de instromende studenten mogelijk de beoogde eindkwalificaties te realiseren	V
3. Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties	De opleiding beschikt over een adequaat systeem van toetsing en toont aan dat de beoogde eindkwalificaties worden gerealiseerd	V
Eindoordeel		V

De standaarden krijgen het oordeel onvoldoende, voldoende, goed of excellent. Het eindoordeel over de opleiding als geheel wordt op dezelfde schaal gegeven.

De KNAW-commissie bestaat uit:

- Prof. dr. M.J.B. Stokhof (voorzitter), hoogleraar Taalfilosofie aan de Universiteit van Amsterdam;
- prof. dr. M.B.H. Everaert (vice-voorzitter), hoogleraar Taalwetenschap aan de Universiteit Utrecht;
- Prof. dr. I. Bertels, docent Architectuurgeschiedenis en Monumentenzorg aan de Vrije Universiteit Brussel;
- Prof. dr. J.W. Bertens (adviserend lid), hoogleraar Intellectuele en Literaire Geschiedenis van de Twintigste Eeuw aan de Universiteit Utrecht;
- Prof. dr. R.B. ter Haar Romeny (adviserend lid), hoogleraar Oude Geschiedenis van het Middellandse Zeegebied en het Midden Oosten aan de Vrije Universiteit Amsterdam;
- P. Sperber MSc (student-lid), promovendus Filosofie aan de Universiteit Utrecht;
- J.W. Hengstmengel MA, MSc (student-lid), PhD-student Wijsbegeerte aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

Vanwege zijn betrokkenheid bij de Universiteit Leiden heeft prof. ter Haar Romeny niet deelgenomen aan de behandeling van de aanvraag. De leden Bertels en Sperber hebben niet deelgenomen aan de hoorzitting maar zijn wel betrokken geweest bij de behandeling van de aanvraag en de totstandkoming van het advies.

De commissie werd ondersteund door dr. D. Provijn, secretaris (gecertificeerd).